

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 3 Ιουλίου

Ἡ σταθερὰ διατήρησις τῶν τιμῶν τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων καὶ τῶν μετοχῶν τοῦ Μονοτριπολείου κατὰ τὸν ἑδομάδα ταύτην, καθ' ἣν τοδοῦτος ἐγένετο ἐκτερμὸς τῶν ἀξιῶν ὅλων τινῶν κρατῶν, ἢ δὲ ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἀργύρου νομισματικὴ κρίσις ἔξακολουθεῖ, δύναται νὰ θεωρηθῇ εὐάρεστον τῷ ὅθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ λιαν ἐνθαρρυντικὸν σύμπτωμα. Δεῖγμα τῆς οἰκονομικῆς τῆς περὶ ἣς ὁ λόγος αὐτοκρατορίας εὐεξίας εἶναι κοι τὸ ὅτι ὁ ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἀργύρου κλωνιδμὸς, ὁ διαταράξας τὰς ἀγοράς τῶν δύο ἡμιδιαιρίων, οὐδαμῶς ἐγένετο ἐπαισθητὸς ἐνταῦθα, καίτοι ὑπάρχοντος τοῦ διμεταλλισμοῦ, καὶ τοῦτο διότι οἱ διευθύνοντες τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους τούτου, ἐγκαίρως προϊδόντες τὸν κίνδυνον, περιέστειλαν τὴν νομισματοτοίσιν τοῦ ἀργύρου, περιορίζαντες αὐτὸν εἰς στενάτατα δρια, ὥστα μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν, καὶ ἀποφυγόντες τὴν ἐκκοστὴν κερματίων ἐκ χαλκοῦ ἢ νικελαΐου, ὥστα ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ὑπάρχων ἀργυρὸς χρησιμεύσῃ ἀντὶ κερματίων διὰ τὰς μικρὰς συναλλαγάς.

Ὀπόσην δὲ σπουδαιότητα ἔχει τὸ ζῆτημα τοῦ ἀργύρου, τερι οὐ ἐγράψαμεν καὶ ἐν τῷ τοῦ παρελθόντος σαββάτου οἰκονομικὴ ἡμῖν ἐπιθεωρήσει, ἀτοδεικνύεται ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην δημοσιευμένων ἀρθρῶν ἐν τάσσαις ταῖς ἐφημερίσι, καὶ ἐκ τῆς ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐτικρατούσης ἀνησυχίας καὶ τῆς γνωμῶν συγχύσεως. Γινώσκομεν πᾶν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἰνδιῶν, ἀφοῦ ματαίως σροσεπάθησε νὰ περιστείῃ τὸ κακόν, σροέση μετὰ θάρρους εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς νομισματοποιήσεως τοῦ ἀργύρου, προσδιορίσασα δὲ τὴν τιμὴν τῆς ἀργυρᾶς ρουπίας εἰς 1 σεδῆνιον καὶ 4 πέννας, προπαρασκευάζει τὴν δόδον εἰς τὸν μονομεταλλιδμὸν βάσιν ἔχοντα τὸν χρυσόν. Ἐνῷ δὲ κατὰ τὴν σρώτην εἰδόσιν ἡ τιμὴ τοῦ ἀργύρου ἔξεπεδεν ἀτὸ 38 1)2 εἰς 30 πέννας, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ 34 1)2 καὶ περὶ τὴν τιμὴν ταύτην περιστρέφεται, μέχρις ὅτου, συνερχομένου τοῦ ἀμερικανικοῦ συνεδρίου, ἀποφασισθῇ δριστικῶς ἡ τύχη τοῦ ἀργύρου, ὁ ὀποῖος θὰ ὑποστῆ πολλῷ μεγαλειτέραν ἐκτωσίν, ἀν ἀσφασισθῇ ἡ κατόργησις τοῦ νόμου Σέρμαν, τοῦ ὑποχρεούσης τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν ν' ἀποδύῃ 4 1)2 ἐκατομμύρια ἀργύρου κατὰ μῆνα πρὸς διατήρησιν τῆς τιμῆς αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν θεωρεῖται εὔκολον, διότι, καταργούμενου τοῦ νόμου, καταργοῦνται καὶ σάντα τὰ ἀργυροῦσκα μεταλλεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐξ ὧν 310 ἐκλείσθησαν μέχρι τοῦδε, 60 δὲ χιλιάδες ἐργατῶν ἀπελύθησαν. Υπάρχουσι δοιτὸν οἱ ἔχοντες μέγα συμφέροντες πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ νόμου, καὶ ἀπὸ τοῦδε προπαρασκευάζονται τρόπος ἀντίστασιν διοργανίζοντες συλλαλητήρια καὶ ἀποστέλλοντες εἰς πάσας τὰς πολιτείας ἀντιπροσώπους τρόπος συνεννόησιν καὶ κοινὴν ἐνέργειαν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος τερι τοῦ σπουδαιοτάτου καὶ σάντα τὸν κόσμον ἐνδιαφέροντος ζητήματος, ἀναγκαῖον νομίζουμεν, ἵνα παράσχωμεν τοῖς

ἡμετέροις ἀναγνώσταις σπουδαίας τινὰς στατιστικὰς τὴν προφορίας.

Ἄγδο τοῦ 1853 μέχρι τοῦ 1857 ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἐποίησια παραγωγὴ τοῦ ὁργύρου ἀνήρχετο εἰς 220 ἐκατομ. φρ., ἀπὸ δὲ τοῦ 1858 μέχρι τοῦ 1862 εἰς 267 ἐκατομ. καὶ ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1867 εἰς 344 ἐκατομμύρια. Οὕτω δὲ ἡ παραγωγὴ διὰ τῆς τελεογοινίσεως μάλιστα τῶν μηχανῶν ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1892 εἰς 1,800,000,000 φρ. Εἶναι δὲ ἀναντίρροπτον ὅτι, ἂν τὰ κυριώτερα νομισματοκοπεῖα ἦν καὶ τινὰ μόνον ἔξι αὐτῶν ἀφέσθαι διευθέραν τὴν ἐκκοπὴν ἀργυρῶν νομισμάτων, θὰ ἐκκόπτωνται κατ' ἔτος 1 1)2 — 2 δισεκατομ. φρ. ὁρ. τὰ διοῖα θὰ κατακλύσωσι τὸν κόσμον. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει εἰς τοῖαν τιμὴν θὰ καταντῆσῃ ὁ ἀργυρός, ἀν μάλιστα αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καταργήσωσι τὸν νόμον τοῦ Σέρμαν; Πιθανωτέραν τιμὴν θεωροῦσιν ἀπὸ 20 μέχρις 25 ἢ καὶ 30 πέννας τὸνούγγιαν, πτοι ἀπὸ 68 μέχρις 72, ἢ τὸ πολὺ ἀπὸ 90 μέχρις 105 φρ. τὸ χιλιόγραμμον, καὶ ἐπομένως ὁ ἀργυρός θὰ τιμᾶται περὶ τὸ 1)3 τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ἀξίας. Ἐκαστος δὲ δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τι θὰ ἀξιῖη τότε τὸ ὅθωμανικὸν ἀργυροῦν μετζίτιον καὶ νὰ θαυμάσῃ τὴν προορατικότητα τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἢ ὅποια ἐγκαίρως ἡλάττωσε τὴν ἐκκοπὴν ἀργυρῶν μετζίτιων, λιαν δὲ συνεχῶς μεταβάλλει αὐτὰ εἰς τὰς κλάσματα, πτοι κερμάτια κροπιμεύοντα εἰς τὰς μικρὰς συναλλαγάς, καὶ γινόμενα περιζήπτητα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἀλλὰ, λέγουσι τινες, ἡ βιομηχανία καταναλίσκει μέγα μέρος τοῦ παραγομένου ἀργύρου. Τοῦτο εἶναι ἀληθές, ἀλλ' ἡ ἀναλογία δὲν εἶναι τοδοῦτον μεγάλη. Κατὰ τὰς στατιστικὰς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἀπαντῶσι κατ' ἔτος 8 ἐκατομμύρια δολλαρία εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας, πτοι περὶ τὰ 40 ἐκατομ. φρ. Ἐάν οὐθέσωμεν ὅτι δεκατριάδιον ποσὸν ἀτοιτεῖται διὰ τὴν βιομηχανικὴν χρῆσιν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τὸ ποσὸντοῦτο εἶναι ἐλάχιστον ὡς τρόπος τὴν ἐπισιανπαραγωγὴν, ἀνερχομένην, ὡς εἴτη σιμενεις εἰς 2δισεκατομμύρια φράγκα.

Ἐτ ανερχόμενοι πᾶν εἰς τὴν χρηματιστικὴν κίνησιν, παραποροῦμεν ὅτι ἡ προώρως καταλαβοῦσα τὰ χρηματιστήρια ἀτραχία ἔξακολουθεῖ, καὶ κατὰ τὰδαν τὴν ιθανότητα θὰ ἔξακολουθήσῃ, καθ' ὅσον εἰσερχόμεθα εἰς τὴν νεκρὰν λεγομένην ἐτοχήν. Ἀλλως δὲ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις τραπεζίτικὸς κόσμος ἀτέχει τῶν χρηματιστικῶν πράξεων, μέχρις οὐ καὶ κυβέρνησις ἀναγκασθῇ νὰ καταργήσῃ τὸν ἀτυχῆ νόμον τῆς φορολογίας τῶν τράξεων τοῦ χρηματιστηρίου, οὐ' ἀναγκασθῇ δὲ νὰ τὸν καταργήσῃ καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, καὶ διότι πρόκειται νὰ τροφῇ εἰς μετατροπὴν τῆς γαλλ. γάντ τῶν 4 1)2 ο), τοῦτο δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ ἀνευ τῆς ἐνεργείας τῶν μεγάλων τραπεζίτικῶν καταστημάτων, καὶ ἀν μὴ ἐτανέλθῃ ἡ τρέχων ζωηρότης ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

·Ο ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ